

תת"ע 4856/08 - יניב ססי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4856-08-22 מדינת ישראל נ' ססי
תיק חיזוני: 10156945080

בפני **כבוד השופט, סגנית הנשיא שרתית זוכוביצקי-אוריה**
מבקש
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבקש ביום 19.9.2022.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה מיום 21.06.21 של אחזיה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהייה, בנגד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. ביום הדיון לא התיאץ המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ש"ח.

דין והכרעה

4. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המליך בהליכים פליליים מורה על קיומם דיון בעניינו של הנאשם. בדברי כב' השופט שם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

5. לכל זה קיימים מספר חריגים אחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד פ") הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.
6. כאשר הנאשם הזמין לדין כדין ואינו מתיאץ רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

7. סעיף 130 (ח) לחסד פ קובע, כי הנאשם מתיאץ למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאירועו וה坦אי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

עמוד 1

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליוםו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם מדין אליו זומן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון יגזר, כשם שארע בעניינו. משך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין בשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

.8. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסוף בשל כך. מעלה מן הצורך בchnerתי את הבקשה לגופה.

קבלת הזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

.9. בעירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

.10. בעפ"ת 19-02-62391 סטיי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שהזמנה לדין נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

דיהינו אם הוכחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום דין חזקה שההודעה נשלחה דין ועל המבוקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

.11. בהתאם לאישור המסירה שצרכה המשיבה לtgtובתה, קיבל המבוקש הזמנה לדין ביום 20.8.2021. אישור המסירה נושא את חתימתו של המבוקש. לטענת המבוקש אין מדובר בחתימתו. המבוקש לא צירף מסמכים או אף ראשית ראייה לכך שאין מדובר בחתימתו. לפיכך המבוקש לא הוכיח טענתו כי אין זו חתימתו.

.12. אם לא די בכך, ביום 18.2.2022 נשלחה למבוקש הזמנה לדין נוספת סירב לקבלה.

.13. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

.14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

.15. בכלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

16. יתרה מכך גם אם היה המבוקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהירות של ממש. קיבלת טענה זו משמעו שהיא יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגוררת דין יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל(פורסם ב公报), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 23.02.04)).
17. המבוקש כפר בביצוע העבירה. לטעنته הטלפון שלו היה בכיס חולצתו, ולא נעשה בו שימוש כלל.
18. בהתאם לנسبות המקירה המפורטות בדי"ח השוטר עמד על גשר ביציאה ממנהרת צה"ל, הבחן ממוקש אוחז בטלפון בהיר ביד ימין צמוד לחזה ומבט כלפי הטלפון. השוטר זיהה את העבירה באופן ברור דרך שימושה קדמית שהיתה נקייה ושקופת
19. תגובת המבוקש בדי"ח: "שמעתי את הטלפון בכיס החולצה כי הוא נפל ולא השתמשתי בו". דהיינו המבוקש הודה שנגע במכשיר הטלפון, לאחר שהוא נפל. ובכך הודה למעשה בעבירה.
20. המשיבה טענה כי סרטון מצלמת גופו של השוטר, מראה ההפך ממה שנטען על ידי המבוקש בבקשתו לבטל את פסק הדין. לטענה בסרטון המבוקש הודה בעבירה שייחסה לו.
21. בנסיבות אלה אין סבורה כי יגרם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

שיעור בהגשת התביעה

22. מדובר בבקשתה שהוגשה בשיעורי . בהתאם לאישור המסירה שנסרך לתיק בית המשפט המבוקש קיבל לידי את גזר הדין ביום 31.10.2022. הבקשתה הוגשה ביום 24.1.23 בשיעורי של ארבעה חדשים ממועד מתן גזר הדין, זאת ללא הסבר מספק, די בכך להביא לדוחית התביעה (השו עפ"ת 19-12-75464 מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל מיום 29.1.2020(לא פורסם)) .

לנוח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון התביעה נדחתת.

מציאות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדך
הצדדים.